

חֶסֶדָה

(מתוך: "הבט ולמד", פרק ארץ ישראל, בעריכת אדיר כהן)

1 כְּאֲשֶׁר רוֹאִים חֶסֶדוֹת רַבּוֹת הַבָּאוֹת אֵלֵינוּ בְּלִהְיוֹת בְּסוֹף הַחֶרֶף - זֶה סִימָן שֶׁהִגִּיעַ הָאָבִיב. הַחֶסֶדוֹת בָּאוֹת מֵאַפְרִיקָה הַחֲמִיּה בְּדֶרֶךְ חַזְרָה אֶל אֵירוֹפָה הַקְּרָה, שֶׁם הֵן בּוֹנוֹת קֵן וּמְטִילוֹת בֵּיצִים.

5 הַחֶסֶדָה הִיא צְפוּר גְּדוּלָה, וְלֶה מְקוּר אָדָם וְרַגְלִים אֲדָמוֹת, גּוֹפָה מְכֻסָּה נוֹצוֹת לְבָנוֹת, וּכְנָפֶיהָ גְּדוּלוֹת וְשִׁחֲרוֹת בְּקִצּוֹתֶיהֶן. בְּעֶזְרָתָן הִיא עֹפָה וְדוֹאָה וְגוֹמָאֵת מְרַחֲקִים אֲרָכִים מְאוּד. בְּמִקּוּרָהּ הָאָרֶץ וְהַחֶזֶק הִיא תּוֹפְסֶת זוֹחֲלִים, עֵכָבְרִים וְחֶרְקִים, אֵךְ בְּעֶקֶר הִיא אוֹכֵלֶת צְפָרְדָּעִים וְקֶרְפְּדוֹת. הִיא זוֹרֶקֶת אוֹתָן לַגֶּבֶה וּבוֹלְעֶת אוֹתָן בְּבֵת-אֶחָת.

10 בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת הַחֵלוּ הַחֶסֶדוֹת לְקַנּוֹ דֶּרֶךְ קִבְעָה בְּאַרְצֵנוּ - בַּהֲתַחֲלָה בְּדָרוֹם, וְאַחֲרֵי-כֵן גַּם בְּגוּלֹן.

בִּימֵי שָׂרָב, כְּאֲשֶׁר הִשְׁמֵשׁ מִכָּה בְּחִזְקָה וּמִסְכָּנָתָא אֶת הַגּוֹזְלִים הָרַכִּים, עוֹמְדֵת הַחֶסֶדָה בְּאִמְצַע הַקֵּן וּפּוֹרֶשֶׁת כְּנָפֶיהָ כְּמוֹ שֶׁמְשִׁיחַ כְּדִי לְהַצִּיל עַל גּוֹזְלֶיהָ.